

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๕/๒๕๖๐

เรื่องพิจารณาที่ ต.๑๘/๒๕๖๐

วันที่ ๒๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

เรื่อง นายอำนาจ สำเภาแก้ว (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ว่า การกระทำของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๔๑ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายอำนาจ สำเภาแก้ว (ผู้ร้อง) อ้างว่าตนเคยเป็นพนักงานบุคคลและมีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านสวัสดิการและผลประโยชน์ของพนักงานบริษัทในเครือปูนซีเมนต์ไทย (บริษัท ฯ) โดยเมื่อต้นปี ๒๕๕๖ ผู้ร้องถูกกีดกันจากบริษัท ฯ ให้ลาออกจากตำแหน่งด้วยเหตุที่ว่าผู้ร้องได้ร้องเรียนผู้บริหารของบริษัท ฯ ว่ากระทำการทุจริตและกระทำผิดกฎหมายแรงงาน ซึ่งการร้องเรียนดังกล่าวผู้ร้องเห็นว่าเป็นการกระทำตามกฎหมายของบริษัท ฯ ที่กำหนดให้ผู้พบเห็นการกระทำผิดต้องแจ้งและจะได้รับความคุ้มครอง หลังจากถูกกีดกันให้ลาออก ผู้ร้องได้ขอความเป็นธรรมไปยังหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ เช่น กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน เป็นต้น โดยผู้ร้องอ้างว่าหน่วยงานดังกล่าวยืนยันว่าบริษัท ฯ ไม่มีผิดผิดซึ่งผู้ร้องไม่เห็นด้วย ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้ร้องได้ร้องเรียนไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) โดยกล่าวหาอธิบดีกรมสวัสดิการ

- ๒ -

และคุ้มครองแรงงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการผู้จัดการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประธานคณะกรรมการการศึกษา ตรวจสอบเรื่องการทุจริตและเสริมสร้างธรรมาภิบาล วุฒิสภา และนางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร ว่าปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และไม่ให้ความเป็นธรรมกรณีสรุปผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียนผู้บริหารบริษัท ฯ ว่าไม่พบการกระทำความผิด หลังจากนั้น สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้มีหนังสือ ดับที่ ปช ๐๐๐๒/๐๔๑๑ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ขอรบายรายละเอียดตามคำกล่าวหาเพิ่มเติม โดยเชิญให้ผู้ร้องไปให้ถ้อยคำต่อ นายจักรกฤษ ตันเลิศ เจ้าพนักงานปราบปรามการทุจริตชำนาญการพิเศษ และนางสาวกิ่งทอง เมืองษา เจ้าพนักงานปราบปรามการทุจริตปฏิบัติการ พร้อมคณะ ในวันพุธที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ซึ่งผู้ร้องอ้างว่าเมื่อไปให้ถ้อยคำตามวันและเวลาดังกล่าว ไม่มีเจ้าพนักงานปราบปรามการทุจริตชำนาญการพิเศษมารับเรื่องตามที่แจ้งไว้ในจดหมาย คงมีเพียงเจ้าพนักงานปราบปรามการทุจริตปฏิบัติการ พร้อมคณะ เท่านั้น หลังจากผู้ร้องได้ให้ถ้อยคำก็ไม่ปรากฏว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการใด ๆ อีก ผู้ร้องจึงส่งจดหมายลงทะเลเบียนเพื่อสอบถามความคืบหน้าไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. จำนวน ๓ ฉบับ กล่าวคือ ฉบับลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้ติดต่อหรือแจ้งผลความคืบหน้าใดๆ แก่ผู้ร้อง ผู้ร้องอ้างว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากการถูกบังคับให้ออกจากงาน และผู้ร้องมีพยานเอกสารซึ่งถูกจัดเก็บไว้ที่บริษัท ฯ หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการล่าช้าพยานเอกสารต่างๆ ซึ่งมีระยะเวลาการจัดเก็บตามกฎหมายอาจถูกทำลายลง ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ว่า การกระทำของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๔๑ หรือไม่ และขอให้พิจารณาวินิจฉัยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ร้องโดยเร็วที่สุด

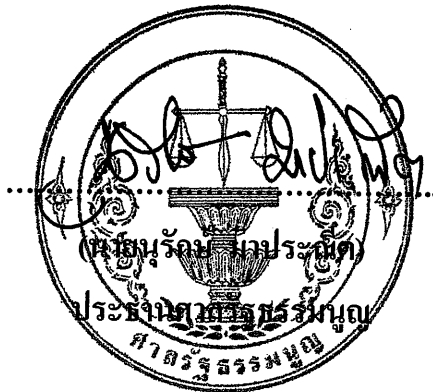
ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องนี้ต้องด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องอ้างว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมอันเนื่องมาจากการที่ผู้ร้องได้ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการล่าช้าและไม่ถูกต้องตามขั้นตอนบางประการ อีกทั้งไม่แจ้งผลความคืบหน้าใด ๆ แก่ผู้ร้อง การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการล่าช้าทำให้พยานเอกสารต่าง ๆ อาจถูกทำลายลง ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า การกระทำของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๔๑ หรือไม่ ซึ่งไม่ปรากฏว่ามีการกระทำใดที่เป็นการละเมิดต่อสิทธิหรือเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญของผู้ร้อง เพราะความล่าช้าในการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และการที่ไม่ได้แจ้งผลความคืบหน้าให้ผู้ร้องทราบ มิใช่การกระทำอันจะเป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญของผู้ร้อง ทั้งข้อที่ผู้ร้องอ้างว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไม่ถูกต้องบางประการนั้นก็มิใช่การกระทำที่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญคุ้มครอง กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้วินิจฉัยได้ และเมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

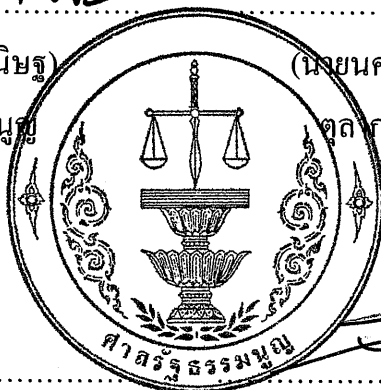
(คำสั่งที่ ๑๕/๒๕๖๐)

(นายจรูญ ภัคดีธนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชatur)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นางยณครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ